

Kramérhusovy
Král. Pražské Poštovské Noviny.

Roku 1790.

Čís. 10.

Druhý roční běh.

W Sobotu dne 6 Března.

Saukromné wogensté Zpráwy.

Nynj gest právě čas, w kterémž wsecky wěcy pomazlu swau změnu bráti budan, a my nepochybně budeme míti častější příležitosti o změnách rozličných mnoho a obšírněji psati. Y wogna snad s Tureckým dworem také swau změnu wezme, tak že my w krátkém času snad swatý a wůbec žádaucý pokog (aspoň z té strany) přednáseti moci budeme. Kteréž syce psaný, a zvláště z Walach, kdežby nynj hlavní divadlo nepřátelských rozbrojů počíti mělo, wypravungj, že nelze dosti zprávám, kteréž brzy pokog, a hned opět dalši wedený

wálky roztrubungj, wěřiti; wssak ale že wesskeré wogsto, kteréhož spolu s lidem Knížete Hohenlohe as 45 tisíc mužů pohromadě gest, poručení dostalo wsecké potřebování na cestu se přichystati. Gini ale listowé wsecko naopak wypravungj, a činějí blawný zmínku o tom, že předce gen s Tureckým dworem pokog nás nedaleko gest; y (prý) listowé z Konstantynopoli neodpírají wic této zpráwy, nebo Turecký dwůr má (prý) býti k pokogi welice nakloněn, a obaun cýsařským dworům welmi prospěšné wýminky powoluge. Gestli tedy tato poslednj zpráwa skutečně na prawdě za-

ložena gest, co nám giného pozůstává než dobrá naděje k pokoji, po krvavém mnoho tisíc tisíců lidí s vzdycháním a lkáním tauží?

Co se tkne nepřátelství s našimi blízkými sousedy Prussany, po tuto chvíli nemůžeme žádné dokonale a pravdivé zprávy dáti, ač k wyzvědení té věci wsseligat se přičinujeme, a listy odewssad shledáváme. — Listové, genž přicházejí z fragů, dále nepravějí nic giného, než že se regimentové přihotowiti na cestu poručeno mají, a zde w Praze wíme gediné to, že sobě Oficýři pomazlu koně kupují. Z těchto, ač předce gesttě dalekých, znamení gažž takž sauditi můžeme, že na krátce aneb na dlaube negať wálečná wychřice powstati, a nám w našem pokogném stawu weyztržnost způsobiti může. O této důlezžitosti giní prawj, genž se kliče od tagných pokogů mjiť domnjwagj: "Není pomyslenj, aby Pruský dwúr, gsa w dobrém dosawad přátelstwu s Rakauštým, při nyněgssich bez toho dosti těžkých případnostech, na co podobného mysliti mohl; nepochybně wssECKy tyto přjrawy, a cožkoli zde v nás o wálecném taženj slyssime, směřuge gediné k tomu, aby wogsto k strocenj nepokogných myslj do :: :: du táhlo." Gaťau tyto obě zpráwy podle nyněgssihho času změnu wezmau, o tom teprw budaucně za negať čas psáti mocy budeme.

Strany této důležitosti gesttě y Frankfurtské Nowiny, tak řečené listretto, činějí na dwau místech zmjnků, a z toho každý poznati může, gať w gedném toliko listu rozličná gsau domněnj. Na gednom místě prawj se: "Když o-

nehdy Wywoda z Sastého Waymaru do Dráždan přigel, w tu chwili byla držána zemská rada, kteráž za celé tři dny trwala. Při též radě zawřeno gest, že se Sastý dwúr k Pruské straně přiblažiti chce. Od té chwile wssECKy se chystá do pole; tmowě se doplňugi, a gať slysseti, také pluk mysliwců zřízen bude. Na druhém místě wvádj se tato zpráwa: "Nám syce není tak snadně obsah oněch listů, kterěz onehdy poslednj Berlinský rychlý posel do Wjdně přinesl, Čtenářům známý učiniti; mezy tjm ale náš Dopisowatel vbezpečuge nás, že cosy o 14ti člancých, kterj gaťožto plná zawjřka mjněnj Pruského dwora byti mají, slyssel, a podle toho že Pruský dwúr s Rakauštým w stálem přátelstwu zůstati mjnj, a wolenj za Řimského Brázle nikterak na odpor byti nechce."

Z Temesswáru 13 huora. Nynj okolnj wogsto opět pomalu chystá se do pole; a gať z odwáženj wsselikých wálecných potřebnostj znamenáme, wálecný lid co neydrjw do pole wytrhne. Wjtemberský tem giž své zymnj přeleženj opustil, a dnes v nás po předměstjch rozložen gest, odkudž přjmau cestau k Michádyi potáhne.

W Bělehradě skutečně zakládagi se tři minye, a gať tam odrud slysseti, wssECKy přjrawy směřugi na Orsowu, která se po tu chwili wzdati nechce. O Orsowě prawějí mnozí, že předce obleženj w nj Turcy gednjm časem, když weliká mlha byla, gať lid tak y potravu na pomoc dostati musyli, poněwadž není k wvěrenj, aby se ta pewnost tak dlaubo bez pomocy držeti mohla.

Z Petrowradinu, gaž tam poručenj přišlo, negaž počet dělostřelců potáhne sem do Temesswáru, a odtud, do stanauce wětšeho počtu k sobě, potáhnu (přý) do Walach. Není známo, z gažeho se to ohledu děje; snad nasse we Walassich ležej wogsto také w wětšij počet zroste.

Wálečný lid, který odtud z hranic do Rakauska a Čech y ginam táhl, doštal poručení na cestě se zastawiti; a mnozí dokonce mluwí, že rýž lid poručeno má opět zpátkem k hranicem táhnauti.

Z Smowa 23 snora. Gížby gednan čas byl, abychom pak předce zwěděli, k čemu swobodná Polská obec směřuje; zdali wognu mjeti, čili oba cysarstwe dwory sobě w dobrém přátelstwu zachowati chce. Gaž ale k prawdě podobno gest, ona se wice k nepřátelstwu než k zachowání swatého pokoge nachyluje. Nebo tak slyssime z Warssawy: "Do pownosti Kamíněku gest wice kusů se zaweze, než gich tam nyní pozůstawa. We wssch městech, kteráž zdmí obražená gsau, musěj se napořád ty zdi opravowati, a w kterých ležej kusy, nechť se w takowý staw wwedau, aby se w čas potřebowati mohli. W Kkonozmii pracuje se dnem y nocí, a každý krejč w Warssawě musyl gednoho towarýsse tam odwesti. — Krowáčkowé aby přes hranice wtjkat nemohli, Polská gízda rozložena gest po hranicích. — Gaž dále slyssime z swobodné Polské obce, strany aliancy s Pruským dworem dosawad není nic gisto, nebo Pruský Posel Grabě Luchesyny, který každodenně čekán byl, po tu chwíli do Warssawy se

newrátil. Snad Pruský dwór gest má cosy na rozmyslenau, a aliancy snad gest na delšij čas protažena bude.

Z některých míst po Tureckých hranicích se piše, že předce Turcy k budawcymu wálečnému tažení připrawy dělaj, a lid napořád k wogně nagimaji s dwognásobným žoldem. Neywýššij Wezýr swig hlawnij byr má w Ssumle w Bulgarích. On se prohlásyl Tureckému dworu, pokudby předce k pokogi přigiti nemělo, aby pro geho sesslost wětu z powinnosti neywyššijho Wezýra propustěn byl. — Turkům gich weliký půst připadá w nassem mági měsíce; protož wálečné diwadlo ledwa před skončením toho měsíce swig počátek wezme.

Rozličné politické Zpráwy.

Poslednj slowa na wěčnost wbjragichho se Cysare Jozefa Druheho. Do w přimného Čecha Kraměryusa w domácím gazetu wyložena.

Nyni odcházým s wpokogenau myslí z diwadla tohoto swěta. — Mné byl zde z předzřízenj důstogný auřad Mloc náre swěten. Laučení s rjmtu swětem negde my tak hrubě k sedcy. — Poněwadž sobě swědom gsem, že mug aumysl dobrý byl; protož mi rjm lehčej gest wykročiti. Má žádost byla wssceky mé wesněs poddané šťastné učiniti. Nez mohl sem ale toho dobrého aumyslu cele dosáhnauti. Y nyní smrt mně w tom na překážku gest. Gá gi ale sednatě vycházým wstřic. Smrt gest mně zawstřestwj. Ona wsseliké sauzení toho to žiwota w okowy swjrá. — Předce sem gest mnohé odpornosti přečekati musyl.

musyl. Smrt mé neymilegssí. — Sprazwedliwý Bože! gať ty swjraš mau bez toho giž sewřenau dussi! ale gest twá wíle. Ty zústawáš sprawedliwý. Gá nebudu reptati. Kdož může před twau wísemohancostí ostáti?

S skončením mého žiwota běře také konec bída. Gest ale začátek lepssího žiwota, můg konec, smrt. Obětují swjg žiwot za nesčíslné množstwj ozbywatelů země, genž mé děti gsau. — Stworiteli wracým nazpátek mé žiwoty, kteréž mi dal. — Gaťo forunn a berlu skládám ge, a odcházím do lepssího žiwota. Tam na mne očekává nezvwadlá fortuna.

Rád vmjram. Tato poslednj rána nepřichází na mne kwapně. — Toliko mdlá mysl třese se před smrtí. Srůza smrti snad giné toliko leká. Gá sem do bre znal smrt. Prwnj y druhá má Manželka vmřely w mém náručí — též y má gediná Dcera. Oči mému giž red na wěčnosti oslawenému Otcy sem zatlačil, gaťožto syn prworozený. Také při smrti mé zemřelé Materě byl sem přítomen. Y ona vmřela w mém náručí. Smrt nečiní mne malomyslněho — ani smrt, ani tmawá krypta. Duch můg brzy spatří gasněgssí swětlo. — Demste blahoslawenstwj neodtrhne mne od toho vložení. Zawřeno gest, že opustím swět. Nepoohlídl sem se toliko na něm, ale také naučil sem se geg znáti. Wykaumal sem gi, swětstau marznost. Wěčnosti se newyrowná, swětsewssími swými poklady.

Dokonalé blahoslawenstwj není w něm k nalezení — ani w samém člověku. Kde tedy nalezneme to opravdowé bla-

hoslawenstwj? Musíme ho w giném žiwotě hledati. Tam, tam ge má dusse nalezne, to wěčně trwagjící štěstí. — Co gest člověk, w zemské rauchy přioděný? — Už nestálého štěstí — pozmigegjící stín — a gaťasy kořist smrti. A co sem gá byl giného než člověk?

Už na tomto swětě powolání bylo znamenité; — znamenitégssí gest buzdaučý. Už pozůstání není wje na tomto swětě. Spěšným krokem gdu wstříc poslednj hodině mého žiwota. Gestě gedíná žádost! — Wyplnili se ta, tedy okowy s sebe swrchnu, kterýmiž sem než gať k swětu wřowán byl. — Má žádost byla wsecky wesměs poddané štěstím včiniti. Nedosáhl sem té žádosti. Ona mne prowázetí bude před saundau stolicí Wsemohaucýho. Brzy, brzy skládá budu aučty před Saudecem, který sedce y ledwj zpytuje. On nechť saudí, zdali má žádost z srdce nepocházela? — Ale gestě gedna žádost — žádost, mému klastupcy srdce mé wygewiti. Pak rád a mile wsecko, což swětem páchne, s sebe složím.

Gestě není vyplněna, má poslednj žádost. — Leopold žádostiwě očekáwaný nepřichází. — Mdlá, slabá, wychradlá gsau má prsa, na něž bych geg přitlačiti chtěl, mého dobrého Brastra — neymilegssího. — On gest ten, který mau žádost vyplní. On wywede ten plán, kterýž sem gá sobě byl předespsal, kteréhož sem ale wywesti nemohl. Lidé nemohau nikdy neywysššího cíle swého aumyslu dogjiti. — On wywede ten plán k štěstí tak mnohých národů. K dokonalosti přiwede to, což sem gá sobě byl vložil. — Nepříznivé štěstí

stí